

Fedai 1 Yarım Kalmış Romanlar

– Mustafa ESER · 08 Ekim 2019

Biz sadece bir kişiyi öldürmekle kalmayıp, bin kişinin kalbine de korku tohumları ekeceğiz.

Hasan SABBAH

29 AĞUSTOS 2013

Selçuk İlahiyat Fakültesi Saat 08:30

Şule ŞENTÜRKSOY İkinci kattaki Din Felsefesi ve İslam Felsefesi Profesörü Hasan Ali ALASABAH'ın odasına doğru ilerliyordu. Profesör sabah saat 8 de cepten arayarak hemen Fakülte'deki odasına gelmesini istemişti. Şule ŞENTÜRKSOY Profesör Hasan Ali ALASABAH'ın bazı konularda özel asistanıydı. Aynı zamanda Profesör ALASABAH'ın başkanlığını yaptığı Ümmet İçin Birlik Vakfı'nın sekreterliğini yapıyordu. Kapıyı çalıp içerden 'gell' sözünü duymak için bekledi. Profesör ALASABAH'ın gür kalın sesiyle;

-Gell.

Diye bağırdığını duyunca kapıyı açıp odaya girdi. Burası en fazla 20 m2 lik bir odaydı. Bir buçuk yıldır neredeyse gün aşırı bu odaya gelmesine ve odayı ezberlemesine rağmen Şule odayı incelemekten kendini alamadı. Duvara iyice yanaştırılmış masanın önündeki iki sehpa düzenli dizilmiş ciltli kitaplar masa boyuna çıkmıştı. Sol taraftaki dolabın rafları ve çekmeceleri ve üstündeki dergi ve kitaplarda itina ile üst üste dizilmişti. Dolabın üstünde asılı tabloya göz takılan Şule bu odaya her girişinde mutlaka okuduğu yazıyı yeniden okudu” Hem akıl hem de gerçek bir öğretmen gereklidir. Akıl yoluyla bizi Tanrı'ya ulaştıracak bilgiye sahip olabilmemizin ancak gerçek bir imam üzerinden olabileceğini anlarız. Birliktelik gerçek, gerçek dinin bir belirtisidir dağınıklık ise yanlış dini ifade eder. Birliktelik imamın nüfuzunu kabul etmekten geçer, mezheplerin dağınıklığı ise bireysel yargılanmalardan ortaya çıkar.”

Bu tablonun aynısı vakıf binasında asılıydı. Tablo dolaba tam bir paralellik içinde duvara monte edilmişti. Profesör ALASABAH'ın simetri ve düzen takıntısını herkes bilirdi.

Teklif beklemeden gülerken masanın önündeki sandalyeye oturdu. Bakışlarını Profesör'e dikti.

-Hoş geldin Şule. Sabah sabah seni aceleyle buraya çağırdım. Dün gece Prens Abdillah Vakfımızın davetlisi olarak Konya'ya geldi. Rixos otele yerleşti. Kahvaltıda buluşmak için sözleşmiştik. Sabah arayıp önemli bir toplantı için Fakülte'ye çağırdılar. Vakıf sekreteri olarak senin Prens Abdillah'a bana vekâleten eşlik etmeni istiyorum. Mümkün olduğu kadar toplantıdan erken çıkmaya çalışıp size katılacağım.

-Ama hocam ben sizi temsil edemem ki?

-Edersin Şule edersin. Sana güveniyorum. Bir an önce çık misafirimizi bekletme.

-Hocam Prens Abdillah iş için mi geldi Konya'ya gezmek için mi?

-Hem ticaret hem ziyaret. Şeyh Abdessalam çok uluslu bir holdingin, İMPERİYAL holdingin büyük hissedarlarından birisidir ve vakfımıza destek veren iş adamlarındandır. Prens Abdillah İMPERİYAL holding adına bazı görüşmeler yapacak. Anlaşma sağlanırsa Konya'ya en az 10 milyon dolar sermayeli iş

kurmayı düşünüyorlar. Planlarının detayını bende bilmiyorum henüz.Şeyh Abdüsselam eski dostumdur. Vakfa çok yardımları olduğu için kendisini kıramadım. Konya’da kaldığı süre içinde Prens’e yardımcı olmamı istedi.

Çekmeceden çıkardığı kredi kartını uzattı.

-Gecikirsem masrafları bu karta çektir. Misafirimizi bekletme. Bir an önce çık. Şifresini biliyorsun.

Şule 1,5 senedir her karşılaşmalarında İlahiyat profesöründen çok İngiliz aristokratlarına benzettiği profesörün odasından aceleyle çıktı. Arabasına binip hareket etti.

Şule bir buçuk yıl önce Konya’ya ilk geldiği günü dün gibi hatırlıyordu. 4 yıllık erkek arkadaşıyla evlenme planları yaparken aniden ayrılınca bunalım takılmaya başladığı için dünyanın en güzel şehri de olsa o günlerde nefret ettiği kurtulmak istediği yegâne yerdi İstanbul. Boğaziçi’nde farklı bir bölümün-İngilizce İktisat- bir alt sınıftan arkadaşı-okuldayken hiç adam hesabına almazdı-Sümeyye’nin telefonu hayatını değiştirmişti. Bunalım takıldığından haberdar olan Sümeyye telefonda aceleyle “Konya’daki bir vakfın iyi derecede İngilizce ve Arapça bilen birini aradığını eğer ilgilenirse yarın gelmesini” söyleyip telefonu kapatmıştı. Bir fabrikanın muhasebe departmanında çalışan Sümeyye yasak olduğu için iş yerinde telefon görüşmesi yapamıyordu.Daha sonra karşılaştıklarında gülerek “ İşi duyunca heyecanlandım hemen tuvalete koşup seni aradım” demişti. İyi kızdı Sümeyye. Yeni ergen kızlar gibi devamlı gülerdi. Anne babasının tüm itirazlarına “ zaten beni işe almazlar ” cevabını verip akşam 20 otobüsüne binerek Konya’ya doğru yola çıkmıştı. Sümeyye Vakfın adının Ümmet İçin Birlik Vakfı olduğunu söyleyince zaten umudu kesilmişti. Kendisi gibi açık gezen dinle pek alakası olmayan birini işe alacaklarını tahmin bile edemiyordu. Ama kısa süreli bile olsa İstanbul’dan uzaklaşmak iyi gelecekti.